

РЕШЕНИЕ

№ 4578

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 07.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10362** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във вр. чл. 22, ал. 1 и 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК -[ЕИК], представлявано от П. К., срещу Решение № Ж - 604/18.08.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което, на основание чл. 22, ал. 1 и 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-262-57/07.05.2021 г., подадена от [фирма] срещу [фирма].

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати процесуални нарушения свързани с липсата на правен анализ на фактите и приложимото право, необсъждане на възраженията на дружеството, наличие на бланкетни мотиви, които не изпълняват изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Оспорват се изводите на административния орган, че в случая не е спазено изискването съгласно чл.24, т.1 от ЗЕВИ. Твърди се, че съгласно представената по преписката скица е видно, че в недвижимия имот има построени сгради, които са присъединени към електроразпределителна мрежа, като една от измервателните точки в същия имот е с № 1128327. Съгласно виза за проектиране, издадена от [община], предоставена със заявлението, гаража и Ф.-а ще се изграждат заедно, с едно разрешително за строеж, като един строеж и ще бъдат узаконени след като се построят заедно, с едно разрешение за ползване. Не е предвидено гаража да бъде присъединен като потребител към електроразпределителната мрежа, защото

няма да има необходимост от ползване на електроенергия за него, а горната му плоча ще служи като основа за Ф.-а. С оглед представените писмени доказателства, според жалбоподателя безспорно се установява, че гаражът, ведно с Ф. ще бъдат една постройка и ще се изграждат върху поземлен имот с идентификатор 49014.501.788, която е недвижим имот с измервателна точка в същия имот - № 1128327. По този начин са изпълнени изискванията на закона, а именно съществуването в имота на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. По тези съображения се претендира отмяна на процесното решение и връщане на преписката на КЕВР със задължителни указания. Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрисконсулт Б., оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на разноски в размер на 240 лева.

Заинтересованата страна - [фирма] – не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 02.04.2021 г. [фирма] подава Заявление за проучване на условията и начина за присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] на Ф. с инсталирана мощност 5 kW предвидена за изграждане в имот с идентификатор 49014.501.788 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], при условията на чл. 24. т. 1 от ЗЕВИ.

В заявлението се сочи, че [фирма] предвижда да изгради гараж с Ф. върху него, в недвижим имот с идентификатор 49014.501.788. В същия имот има построени сгради, които са присъединени към електроразпределителната мрежа. Към заявлението е приложен НА № 158. т. II.д. № 324 от 2021 г., в който е описано, че на [фирма] се учредява право на строеж за изграждане на гараж до 40 кв.м. и фотоволтаична инсталация с мощност 5 kWp, върху покрива на гаража, който ще бъде построен. Не е спорно, че към момента на подаване на заявлението гаражът не е построен.

На 09.04.2021 г. [фирма] изисква от [фирма] предоставянето на допълнителна информация и документи.

На 14.04.2021 г. П. К., в качеството си на управител на [фирма], подава заявление за предоставяне на допълнителна документация.

На 19.04.2021 г. електроразпределителното дружество изпраща писмо с изх. № 17603 /л. 45/, с което уведомява клиента [фирма], че прекратява процедурата по присъединяване с мотив, че за да се осъществи присъединяването на Ф., следва първо да се присъедини и узакони гаражът.

На 22.04.2021 г. дружеството жалбоподател изпраща писмо, в което възразява срещу прекратяването на производството.

На 27.04.2021 г. [фирма] е отговорило на писмото.

На 28.04.2021 г. жалбоподателят изпраща нови две възражения.

Е. дружество заявява, че с нотариалния акт е учредено право на строеж за изграждане на гараж и Ф. с мощност 5 kWp върху покрива на гаража, който гараж към настоящия момент не съществува. Същият извод следва от приложената виза за проектиране. Според [фирма] не е спазено изискването на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, тъй като сградата, върху чийто покрив е предвидена да се изгради Ф., не съществува.

С оглед становището на електроразпределителното дружество, на 07.05.2021 г. [фирма] подава жалба до КЕВР с вх. № Е-13-262-57/07.05.2021 г. срещу [фирма], която е приета за допустима за разглеждане, тъй като отговаря на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3.

На 13.08.2021 г. е изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ /л. 18-19/.

След направен обстоен анализ на нормативната уредба и приобщените към административното производство доказателства, КЕВР приема, че [фирма] не отговаря на изискванията по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, тъй като Ф. е предвидена за изграждане върху покрива на неприсъединена към електроразпределителната мрежа сграда в имот с идентификатор 49014.501.788, [населено място], общ. С., [улица].

На основание горепосоченото, жалбата на [фирма] срещу [фирма] е приета за неоснователна.

На основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, с оспореното в настоящото производство Решение, КЕВР прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-262-57/07.05.2021 г., подадена от [фирма] срещу [фирма].

Като част от административната преписка са представени -Заявление за проучване от 02.04.2021 г., подадено от [фирма]; Нотариален акт за учредяване право на строеж на недвижим имот № 158. т. П. д. 324 от 2021 г.; Скица на поземлен имот № 15-238940-08.03.2021 г., издадена от АГКК, СТКК- С.; Скица на поземлен имот № 15-1042908-06.11.2020 г., издадена от АГКК, СГКК- С.; Нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит на основание давностно владение и покупка № 24. т. П. д. 205 от 2021 г.; Писмо с изх. № 17603/19.04.2021 г. от [фирма]; Писмо от П. И. К. до [фирма] от 22.04.2021 г., Електронна кореспонденция между страните; Виза за проектиране № 208/24.03.2021 г., издадена от [община].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу Решение № Ж- 604 от 18.08.2021 г. на КЕВР е подадена чрез решаващия административен орган на 08.08.2021 г. /по пощата/, в законоустановения 14- дневен срок.

С оглед на изложеното, жалбата се явява постъпила в срок, подадена от лице, което е адресат на административния акт и е допустима, а разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал.1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с четири гласа "за", от които два са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила,

водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни снования за отмяна на решението като незаконосъобразно.

Решението е издадено и в съответствие с материалния закон, като съдът съобрази следното:

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от ЗЕ. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост/друго вещно право върху имота/сградата или наемател, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата).

Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 от ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

В ЗЕВИ са уредени редица преференциални условия за някои категории обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници - като например предоставяне на гарантиран достъп до електрическите мрежи (чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ); по-облекчен ред за присъединяване (чл. 26, ал. 1 ЗЕВИ) и най-значимото в случая - изкупуване на произведената от тях енергия по преференциални цени, които са значително по-високи от пазарните (чл. 31 ЗЕВИ). За да могат да ползват тези преференциални условия, обаче, тези обекти трябва да отговарят на някои предварително определени от законодателя условия. В конкретния случай те са регламентирани в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, както следва - (а) общата инсталирана мощност на производствения обект да е до 30 kW включително; (б) обектът да бъде изграден върху покривни или фасадни конструкции на сгради, присъединени към електроразпределителната мрежа или върху недвижими имоти към тях; (в) недвижимите имоти да са разположени в урбанизирани територии. Целта на това изключение е да стимулира ползването на ел. енергия от собствени неголеми възобновяеми източници за собствени нужди, т.е. за собствено потребление – затова е уредено и задължението да е налице сградата в имота – а остатъчното количество следва да се закупи от оператора по преференциалните цени. Въпросните малки инсталации са такива, които не биха могли да повлияят негативно върху стабилността на цялата енергийна система. При всички случаи обаче, целта на разпоредбата на чл. 24 не е да стимулира злоупотребите, при които се изграждат фиктивни постройки в територии, в които няма потребление и се налага пренасяне на произведената електрическа енергия. Именно затова се касае за изключение от общото правило.

В разглеждания случай страните спорят дали е налице условие (б), а именно: дали гаражът, върху който е предвидено да бъде изградена Ф. е присъединена към електроприсъединителната мрежа сградата, съответно може ли същата да покрие изискването на чл. 24, т. 1 от ЗЕ.

В ЗУТ няма легална дефиниция на „сграда“, но това не е пречка значението ѝ да се извлече от съдържанието на разпоредбите на закона. Чл. 12, ал. 1 на

с.з. предвижда, че застрояване е "разполагането и изграждането на сгради, постройки, мрежи и съоръжения в поземлени имоти", т.е. налице е разграничение понятията сгради и постройки. В противен случай законът щеше да използва единствено думата "сгради". По-нататък, в чл. 41 от ЗУТ е посочено, че допълващото застрояване в урегулирани поземлени имоти се състои от спомагателни, обслужващи, стопански и второстепенни постройки към сградите на основното застрояване и се разрешава в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план. Именно с оглед характера на постройките на допълващото застрояване, режимът на тяхното допускане е значително улеснен в сравнение с изграждането на сгради. По см. на пар. 5, т. 38 от ЗУТ "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

От горните разпоредби следва безспорно, че строежи са както сградите, така и постройките, а гаражът безспорно е постройка – допълващо застрояване по см. на чл. 41 и сл. от ЗУТ, като това не го превръща в сграда по см. на ЗУТ /в частност чл. 42, ал. 2 и чл. 43, ал. 1 от ЗУТ ясно отграничават гаражите от сградите като понятия/. Горното разграничение на "сгради" и "постройки" се съдържа и в чл. 70 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Безспорно и двете понятия съставляват застрояване/строежи, но сградите са такива на "основното", а постройките, вкл. и гаражите – на "допълващото" застрояване.

Съгласно пар. 1, т. 27 от ДР на Закона за енергийната ефективност "сграда" е конструкция със стени и покрив, в която се използва енергия за регулиране на вътрешната температура, а съгл. т. 4 „енергийна ефективност в сгради" е осигуряването и поддържането на нормативните параметри на микроклимата в сградите, топлосъхранението им и икономията на енергийни ресурси за нуждите на сградите с минимални финансови разходи. Следователно и съгласно ЗЕЕ понятието „сграда“ на практика представлява място за обитаване, за отопляването на което са необходими енергийни ресурси. Определено процесният гараж не е такова място.

От друга страна видно от приложения по делото НА за учредяване на право на строеж на недвижим имот № 158, т. II, д. 3234 от 2021 г. /л. 29 гр. -30/ на дружеството –жалбоподател е учредено право на строеж за изграждане на гараж до 40 кв.м. и фотоволтаична инсталация с мощност 5 kWp, върху покрива на гаража, който ще бъде построен в поземлен имот 49014.501.788, съгласно скица – виза за проектиране № 208/24.03.2021 г. с нанесена регулация под № 82/04.02.2021 г., издадена от [община]. В хода на административното производство пред КЕВР не е спорно, че гаражът не е изграден към момента на подаване на заявлението до електроразпределителното дружество. Доказателства в обратен смисъл не са ангажирани и в хода на съдебното производство.

Това налага извод, че процесният обект не отговаря на второто изискване, а именно - обектът да бъде изграден върху покривна или фасадна конструкции на сграда, присъединена към електроразпределителната мрежа. Наред с това и дружеството-заявител изрично сочи, че не е предвидено гаражът да бъде присъединен като потребител към електроразпределителната мрежа, защото няма да има необходимост от ползване на електроенергия за него. В този смисъл неоснователни са възраженията в жалбата, че гаражът, ведно с Ф., ще бъдат една постройка и ще се изграждат върху поземлен имот с идентификатор 49014.501.788, която е недвижим имот с измервателна точка в същия имот - № 1128327 и по този начин са изпълнени изискванията на закона.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че оспореното Решение на КЕВР е правилно, а жалбата на [фирма] е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 240 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 44 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК -[ЕИК], представлявано от П. И. К., срещу Решение № Ж - 604/18.08.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК -[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 240 (двеста и четиридесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: